

Frei Tamás - Az apró örömök nagy sikere

2013 július 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

„Pont akkor állt el az es?, amikor el kellett indulnom” – írja a Boldogabban (www.happier.com) honlap egyik regisztrált tagja. „A kilátást élvezem leginkább abban, hogy kés? estig kell dolgoznom” – írja egy másik, mellékelve a kivilágított városról, feltehetően az irodaablakból készített fotót.

Ez a legújabb és rengeteg szempontból nagyon érdekes trend a közösségi médiában. A csak pozitív, boldog és örömet sugárzó posztokból összeálló oldalak. Ahol a látogatók nem akarnak negatív, szomorú, gyalázkodó és vitatkozó kommentárokat olvasni. Ahol ki akarják zárni a mindennapok keserűségét, széthúzását és konfliktusait.

A [Happier](#) talán az eddigi legsikeresebb ilyen próbálkozás. Már a története is igencsak tanulságos. A Bostonban létrehozott oldal kitalálójára bevallottan a szerelmes dalokat sugárzó amerikai rádióállomások hatottak inspirálóan. Az alapötlet lényege pusztán annyi volt, hogy ki akart az oldalról zárni mindent, ami negatív, közben pedig beengedte a legapróbb és leghétköznapibb örömeiket is. Ha valaki látott egy szép lepkét, és lefotózta, hát feltehetette az oldalra. Ha élvezte a jógaóráját, beszámolhatott róla, éppúgy, mint arról is, ha sikerült visszafizetnie a tartozását.

A közösségi média elemzői szerint a Boldogabban oldal és a hozzá hasonló próbálkozások sikere mögött az áll, hogy a Facebook-korszak állandó bizonyításkényszere sokaknak kezd rettenetesen fárasztó lenni. Nem arról van szó, hogy a Facebookon, a Twitteren vagy például az Instagramon ne lehetne pozitív dolgokról beszámolni, hanem inkább arról, hogy ott valahogy tudat alatt, kimondatlanul azt kell minden egyes poszttal bizonyítani, hogy valami rendkívüli, szuper és másokat vágyakozással eltöltő dolog történt velünk. Az egyszeri, triviális ügyek nem igazán működnek.

A Facebook-posztok arról szólnak, hogy „ma ittam életem eddigi legfinomabb kávéját”, nem pedig arról, hogy „fincsi volt ma reggel a kávé”. Nem jobb, mint tegnap, nem jobb, mint rengeteg csésze kávé korábban, de finom, élveztem, és már ettől feldobott vagyok. Az élet apró örömeitől. A Boldogabban oldal eleinte nem működött kimagasló látogatottsággal, mert akkor még a regisztrált tagoknak engedélyezniük kellett, hogy mások is láthassák a posztjaikat. Aztán az alapító gondolt egy bátrra, és pár hónapja 180 fokkal fordulattal, minden beírást mindenki számára elérhetővé tett.

Most már kifejezetten le kell tiltani, ha valaki nem akarja, hogy mások is osztozzanak hétköznapi örömeiben. De miért ne akarná? Hirtelen milliók kezdték olvasgatni ezeket a boldog posztokat, még ha nekik maguk nem is tesznek fel semmit az oldalra. Egyszerűen csak meglátogatják, nézegetik a fotókat, bejegyzéseket pár percig, és ezért megérdemlik mások boldogságából.

Amikor először látogattam meg a Happiert, még kételkedtem. Hiszen olyan könnyen nézzük le a kicsi örömeiket, mások apró boldogságát. De aztán, bevallom, hogy magával sodort. Mert hát tényleg, miért is kellene mindig mindenből valami extrakülönlegesnek történnie ahhoz, hogy élvezni tudjuk az életet?

Lehet, hogy épp ez a bajunk, hogy képtelenek vagyunk rá. Megbecsülni az apró örömeiket. Azt hiszem, kellene egy www.boldogmagyarok.hu honlap. Hozza létre valaki, jót tenne az országnak!

Kapcsolódó anyagok:

- [Veszteség után nyereség a Facebooknál](#)
- [Percenként 25 ezer Twitter-üzenet](#)
- [A boldogság felé](#)
- [Ma először ünneplik a boldogság nemzetközi napját](#)

Frei Tamás - metropol.hu

Ajánló